

Til lovforslag nr. L 117. Skriftlig fremsættelse (27. februar 2002)

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om forebyggende sundhedsordninger for børn og unge (Op-hævelse af krav om ansættelse i den kommunale sundhedstjeneste).

(Lovforslag nr. L 117).

Formålet med lovforslaget er at give kommunerne mere fleksible rammer for tilrettelæggelse af de forebyggende sundhedsordninger for børn og unge ved at gøre det muligt for kommunerne at indgå aftaler med praktiserende læger, sundhedsplejersker, sygeplejersker og andet personale om varetagelse af opgaver på området.

Forslaget betyder, at kommunerne ikke længe er forpligtet til at ansætte personale, men alene har ansvaret for, at de kommunale forpligtelser efter loven bliver opfyldt. Det er herefter op til kommunalbestyrelsen at beslutte, hvordan man vil organisere ordningen, herunder om man vil indgå aftale med private om løsning af opgaven.

De kommunale opgaver på området er de samme, som de er i dag. Vælger en kommunalbestyrelse at indgå aftale med f.eks. en praktiserende læge eller sundhedsplejerske om løsning af opgaver, er det op til kommunalbestyrelsen at stille

krav til ydelsens indhold. Kommunalbestyrelsen vil således fortsat skulle føre tilsyn med, at børn og unge får den vejledning og de undersøgelser, de har krav på i henhold til kommunens service-niveau, og at der ydes den fornødne konsulentbistand til institutioner, forældre m.fl. i overensstemmelse med lovens regler.

Jeg vil gerne understrege, at den øgede fleksibilitet for kommunerne, som lovforslaget medfører, således ikke indebærer en svækkelse af kommunernes forpligtelser eller borgernes rettigheder på området.

Borgerne kan også som hidtil klage til kommunalbestyrelsen over de ydelser, der leveres, og der kan søges aktindsigt hos kommunen.

Et større antal især mindre kommuner har ikke været i stand til at rekruttere læger og har i dag ingen læge ansat. En væsentlig årsag er manglen på læger, men den manglende fleksibilitet i kommunernes muligheder for at organisere ordningen spiller også ind.

Jeg er overbevist om, at den større fleksibilitet for kommunerne i tilrettelæggelsen af ordningen vil medvirke til, at flere børn får mulighed for at modtage et lægeligt tilbud fra den kommunale sundhedstjeneste.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale det til Folketingets velvillige behandling.